

Forfatter: Abelgaard, Nicolai Abraham

Titel: BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Abelgaard, Nicolai Abraham (1800-08-22)

Citation: Abelgaard, Nicolai Abraham: "BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Abelgaard, Nicolai Abraham (1800-08-22)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 5. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000004.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Abelgaard, Nicolai Abraham, *Breve fra og til Hans Christian Ørsted,*

Til H. C. Ørsted.

Trondhiem den 22de August 1800.

Høistærede Herr Doctor!

Deres Brev af 10de August var mig ret kiært og velkomment; men jeg erholdt det først, efter at allerede Posten i Tirsdags var afgaaet, og da jeg reiser i Morgen herfra til Røraas, saa afgiver jeg dette forinden paa Posten, at det kan gaae herfra den 26de.

Betræffende Aasheims physiske Embede, da har jeg allerede skrevet til et Par af mine Venner, at naar det blev besat med nogen Anden end Doctor Ørsted, saa blev det ikke vel besat, og af denne Formening er jeg endnu og bliver fremdeles. Jeg skulde ikke troe, at man kunde falde paa at tilbyde mig et nyt Lære-Embede i den Alder, jeg nu har. Naar man er 60 Aar gl. og ikke radoterer, saa vover man sig ikke ind i en ny Birkekreds, og allermindst da, naar man seer en Anden for sig, der med Held og Nytte kan betræde den. Jeg har behandlet Physik, Chemi og Naturhistorie som Liebhaberi, s. 6og fordi det havde nyttig Indflydelse paa min Embeds-Videnskab; men jeg har aldrig havt i Sinde, at gjøre mig et Embede deraf; mindre kan det falde mig ind nu, da jeg har Embed nok og ofte mere Arbeid, end jeg kan til Gavns bestride, saa at jeg hellere skilte mig af med noget deraf, dersom min huuslige Forfatning tillod mig at give Slip paa Indkomster, end jeg paatog mig mere. Desuden har jeg saa fuldkommen Foragt for det prostituerte medicinske Facultet qva videnskabelig Ting, at det aldrig kunde falde mig ind at amalgamere mig dermed lidet eller meget.

Jeg er og ganske vis paa, at Hertugen ønsker intet hellere, end at dette, som ethvert Embede, maa blive besat med den Dueligste; men han kan ikke altid selv saa nøie kiende enhver Søgendes Beqvemhed og maa ofte bestemme sig efter Andres Vidnesbyrd om dem. Dersom De altsaa, hvilket jeg bør formode, ikke har havt Leilighed til at gjøre Dem kiendt af Hertugen, saa begiær den retskafne og forstandige O. G. M. Hauchs Raad og Medvirkning. Jeg er vis paa, at hans Vidnesbyrd vil være fuldkommen gjeldende hos Hertugen, og han vil ikke nægte Dem det; thi jeg veed, han har den høieste Agtelse for Deres Kundskaber.

Jeg længes nu efter at være hiemme, uagtet min Heldbred har vundet meget paa denne Reise; men det slette Veir, vi have havt, har meget hindret mig i at bruge min videnskabelige Kiephest paa Veien. Jeg gaaer fra Røraas til Stockholm og venter at være hiemme den 5te eller 6te October i det seneste.

Naar De seer O. G. M. Hauch, saa spørg ham, om der ikke tænkes paa at realisere Ideen om et Natural-Musæum; jeg maa her som i Kiøbenhavn og overalt høre s. 7mange Skoser, fordi der Intet er kommet ud af den meget høie og fornemme Commission, som blev sat over den Sag.

Hils min Ven Prof. Manthey; jeg haaber, at han skriver mig til, naar han har orienteret sig lidt i Paris.

Vær selv hilset fra

Deres Ven
Abildgaard.